

DESIRE®

A romantic couple is shown in a close embrace on a bed. The man, with long brown hair tied back and a beard, wears a light blue button-down shirt. The woman, with vibrant red hair, wears a green sequined dress and a gold watch. They are looking at each other with soft expressions. The background features a tufted headboard and several pillows.

Katherine Garbera
**Miliardářova
proměna**

KATHERINE GARBERA

MILIARDÁŘOVA
PROMĚNA

PŘEKLAD

KVĚTA PALOVSKÁ

Milá čtenářko,

máme tu prosinec, vánoční měsíc, na který se nejvíce těší děti a ti, kteří prožili hezké dětství. Je to doba, kdy víc myslíme na své blízké i vzdálené a přejeme si jim udělat radost. I já za Vámi přicházím s příběhy, které Vám, věřím, udělají radost.

V povídce Miliardářova proměna je ještě mnohem pozoruhodnější vnitřní proměna hlavní hrdinky. Ze zákeřné a arogantní dívky se díky tvrdé práci a nemilosrdné sebereflexi stalo milé a empatické stvoření... Hrdinka romance Svatba ve Vegas se po hlavě vrhne do neznáma, když si vezme naprostého cizince. Netuší totiž, že ji její nastávající už delší dobu sleduje... Třetí titul, Co se stane za měsíc?, znovu potvrzuje pravidlo, že co se škádlívá, to se rádo mívá. Až na to, že zde hrdinové z téměř nepřátelského, komplikovaného vztahu rovnou skočili do rodičovství...

Moc Vám přeju, abyste s mými příběhy strávila klidné chvíle a ještě víc si zpříjemnila vánoční náladu.

S láskou

Váš Harlequin

Katherine Garbera

MILIARDÁŘOVA PROMĚNA

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:
Billionaire Makeover

První vydání:
Harlequin Books, 2022

Překlad:
Květa Palowská

Odpovědný redaktor:
Bohdana Hyřhová

© 2022 by Katherine Garbera
© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,
Warszawa 2023
Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla
v jakékoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se
skutečnými osobami, žijícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Desire jsou ochranné známky, jejichž
vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly použity na
základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je
HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno
použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A.
Všechna práva vyhrazena.

Elektronické formáty: Katarzyna Rek

HarperCollins Polska sp. z o.o.
ul. Domaniewska 34A, 02-672 Warszawa

ISBN: 978-83-276-9887-2 (EPUB)
ISBN: 978-83-276-9888-9 (MOBI)
ISBN: 978-83-276-9889-6 (PDF)

PRVNÍ KAPITOLA

Olivie Hayesová si v kavárně dole v budově narychlo koupila ledovou kávu, nasedla do taxíku a zamířila přes město do sídla pivovaru společnosti Inferno Brewing. Firma zakoupila starý objekt poblíž zábavního mola Navy Pier a proměnila ho ve výrobní i kancelářské prostory. Navíc zřídila do ulice obchod. Olivie stejně jako ostatní celou zimu i jaro poslouchala v rádiu reklamní vstupy ředitele společnosti Dante Russa, který vykládal o střídání ročních období a jak je potřeba být autentický.

Jeho sdělení se u veřejnosti dočkalo vřelé odezvy. Olivie ale měla za to, že zabral spíš jeho hluboký zasněný hlas, který lákal dojíždějící a kancelářské zaměstnance, aby si v duchu začali malovat léto. Proto ji překvapilo, když jí zavolala Kiki Marinová, marketingová ředitelka pivovaru.

Tato žena jí rovnou řekla, že Dante potřebuje mediální proměnu od hlavy k patám a jejich firmu oslovila proto, že mají v tomto ohledu dobrou pověst. Olivie okamžitě po skončení hovoru provedla průzkum sociálních sítí, což bylo snadné, protože on žádné profily na sítích neměl. Nevlastnil facebookový ani twitterový účet. Nenašla ho dokonce ani na Instagramu nebo na TikToku.

To jí usnadnilo práci. Začala od nuly. Kiki se sice zmínila, že Dante je schopný, ale nekultivovaný člověk, nicméně ona byla přesvědčená, že přehání.

Nakonec, muž s takovým hlasem to přece se ženami musí umět... *Tak dost! Přestaň si vytvářet domněnky*, spílala si. Vzdychna, napila se ledové kávy a pozorovala oknem chicagské ulice.

Oblečení na dnešní schůzku pečlivě vybírala. Měla na sobě světle fialové bavlněné šaty na ramínka a letní boty na klínu. K tomu kabelku, kterou jí loni vyrobila její kamarádka Paisley, když byla doma a propadla šití. Všechny tři teď nosily její tašky.

S Paisley a Delaney začaly podnikat hned po vysoké. Zpočátku postupovaly krůček po krůčku. A ukázalo se, že mají spoustu přátel, kteří potřebují vylepšit vzhled, včetně Delaneyina přítele ze studií, který byl vybrán za profesionálního hráče baseballu a potřeboval trochu pozvednout image, aby vypadal spíš jako „atletická hvězda“ než „student unavený po noční parbě.“

To byla jen jedna z proměn, kterými během uplynulých osmi let prošly. Rodiče jejímu podnikání nerozuměli, ale byli na ni pyšní a podporovali ji. Matka nějakou dobu obtěžovala řečmi, že by si Olivie měla najít manžela, ale ona na to nebyla připravená. Bez okolků rodičům řekla, že nejdřív potřebuje najít sebe sama a pak se teprve pokusí být součástí páru.

Stále se vyvíjela, rostla a teprve nyní začínala být sama se sebou spokojená. Léta chodila spát sjetá nebo opilá a ráno se pak probouzela s výčitkami.

Řidič zastavil u sídla společnosti Inferno Brewing. Zasunula si zatoulaný pramínek rezavohnědých vlasů za ucho, usmála se na taxikáře, popřála mu pěkný den a vystoupila.

Nervózně se chvěla, ale nasadila profesionální úsměv a vešla do recepce, aby se představila.

„Jmenuju se Olivie Hayesová. V deset hodin mám schůzku s Kiki Marinovou,“ řekla.

Recepční přikývla a cosi vyfukala na klávesnici. „Posaďte se, prosím. Paní Marinová přijde za chvíli.“

Posadila se na dlouhou lavici, vytáhla notes a zapsala si pár poznámek. Pak znovu letmo prošla informace, které jí Kiki poslala. Potřebovali, aby Dantova proměna proběhla do festivalu jídla, který probíhá v Chicagu o čtvrtém červencovém víkendu. Měla tedy šest týdnů na to, aby ho dala do pořádku. Navíc se Kiki zmínila, že její šéf bude potřebovat také trochu potrénovat, pokud jde o média. Olivie požádala, zda by mohla už během první schůzky promluvit s klientem.

„Ráda vás poznávám, Olivie. Já jsem Kiki Marinová,“ pozdravila ji marketingová manažerka a podala jí ruku.

„Potěšení je na mé straně,“ odvětila Olivie a přijala nabízenou ruku. „Musím přiznat, že jsem na muže, kterého všichni známe z reklamy v rádiu, velmi zvědavá. Nemůžu se dočkat, až uvidím, jak vypadá.“

Kiki vyprskla smíchy. „Ale slibte mi, že až ho uvidíte, nevezmete nohy na ramena.“

„K tomu určitě nedojde,“ ujistila ji Olivie a cestou do ředitelovy kanceláře přemítala, co ji čeká.

Kiki ji vedla po chodbě a pak vešla do otevřených dveří.

„Můžeme, Dante?“

„Ano,“ odpověděl tím svým hlubokým hlasem, který si Olivie už zamilovala. Nedočkavě pohlédla na dotyčného a vzápětí se zarazila. Dívala se na mohutnou hustou kštici vlnitých vlasů, do obličeje, který za hustými neupravenými vousy téměř nebyl k rozpoznání. A když muž vstal, uviděla, že má oblečené hnědozelené kapsáče, šedivé plandavé tričko a přes něj džínovou košili s dlouhými rukávy.

Konečně jí došlo, co měla Kiki na mysli. Tohle tedy bude pořádná výzva!

Olivie Hayesová!

Nemohl uvěřit, že ta holka, do které byl na vysoké

bláznivě zamilovaný, ta, která ho tak nepříjemně odmítla a přiměla ho k několika těžkým životním rozhodnutím, stojí před ním.

A vypadá úchvatněji než dříve.

Pohlédl na Kiki. Dívala se na něj s varovně zdviženým obočím, kterým mu naznačovala, že se má chovat mile.

„Ahoj. Já se jmenuju Dante Russo,“ řekl a přistoupil k ní. Zdvořilost ale jen předstíral. Ve skutečnosti teď byl jednoznačně rozhodnutý, že když Kiki najala právě tuto ženu, on svoji image *nezmění*. Neuměl si představit, že by s ní měl spolupracovat, ale dá jí šanci, když si Kiki myslí, že je dotyčná v branži nejlepší.

„Ráda vás poznávám,“ vychrlila ze sebe. „Samozřejmě znám váš hlas a už jsem si vás tak napůl zamilovala. To je skvělé!“

Uvědomil si, že ho nepoznala. A proč by také měla? Díky maminčině domácí kuchyni a nedostačitému pohybu byl lehce obtloustlý. Navíc se tehdy jmenoval Danny. A nebyl tak zarostlý. V tom případě se jí nemusí připomínat a může s ní jednat, jako by se nikdy neviděli.

„Díky.“

„Takže teď je vám jasné, proč vás potřebujeme,“ dodala Kiki. „On ten jeho hlas je prima, ale...“

Vrhl na ni pronikavý pohled. Kiki to dnes ráno přehání!

„Ale *co*?“ řekla Olivie. „Člověka, kterému patří takový hlas, bych si ani jinak nepředstavovala. Muž, který je svůj, žádné lži a předstírání. Chápu, že by asi přišel vhod trochu uhlazenější vzhled, když máte fotit a natáčet reklamy, ale upřímně řečeno, myslím si, že budete chtít zůstat věrný svému stylu. Kdybychom z vás udělali týpka jako z Hollywoodu, vaši příznivci by nám to nevěřili.“

Znovu na ni pohlédl. Vnímal, jak se ze studentky

stala profesionálkou. Zrzavé vlasy dlouhé po ramena měla hladce stažené do ohonu a bezstarostně se usmívala. U jejích úst se zastavil. Před lety o nich tak často snil a toužil je políbit!

Řekla to dobře. Nebude se snažit udělat z něj někoho jiného, s tím mohl jen souhlasit.

„Máte pravdu,“ řekla Kiki. „Omlouvám se, jestli jsem se trochu unáhnila, Dante, ale já zkratka chci, aby tahle nová kampaň neměla chybu, takže ty musíš být taky dokonalý.“

„Jasně. Nic se neděje,“ řekl a myslel to vážně. Nedělal si o sobě žádné iluze. Do jisté míry se o to zasloužila i Olivie, která ho přiměla, aby si uvědomil, kdo je a přestal se snažit být někým jiným. „Tak kde začneme? Můžu vám nabídnout drink? A potykáme si?“

„Dobře, ale dám si raději vodu,“ zamumlala. „Ujasníme si, jakou máte oba o proměně představu. A jakmile budu vědět, co chcete, dáme se do práce.“

Posadila se k malému kulatému stolku v rohu kanceláře; Kiki se k ní připojila a Dante jim při přinesl pití.

Následující hodinu a půl debatovali o velkorysé kampani, kterou pro společnost naplánovala Kiki.

Pak odešla a zůstali sami. Vzhlédla k němu od poznámek.

„Mám poznamenáno všechno, co chce *Kiki* od tebe, ale ty jsi ten, kdo se bude měnit. Máš nějaké limity?“

„Limity?“

„Věci, přes které zkratka nejede vlak,“ vysvětlila. „Třeba s ohledem na vlasy, vousy, oblečení... Vzbuzuješ dojem, že jsi typ pohodového muže, který má blízko k přírodě, a myslím si, že budeme muset vybrat nové vhodné oblečení, které by tyto vlastnosti podtrhlo.“

„Myslíš něco ve stylu nedbalé dřevorubecké elegance?“

Zasmála se a přikývla. Jak pohodila ohonem, ucítil lehký závan jejího parfému. Oplatil jí úsměv.

„Je mi jedno, jestli mě ostříháš nebo mi zkrátíš vousy. Jednou mi kdosi řekl, že mám ustupující bradu, takže aspoň krátké vousy bych si nechal, kdyby ti to nevadilo.“

„Kdo ti to řekl? Lidi někdy bývají hrozně netaktní. Určitě máš hezkou bradu, ale s vousy můžeme ještě něco vymyslet.“

Řekla mu to *ona*. A byl to jeden z mnoha důvodů, proč prý s ním nechtěla jít na rande, natož aby si s ním zatančila na školním plese. „Jedna holka, kterou jsem kdysi znal.“

„Nejspíš si o sobě moc myslela... Mám známého, který mým klientům upravuje vlasy a vousy, domluví ti s ním schůzku. Máš dnes čas? Čím dřív začneme, tím lépe...“

Přestal ji vnímat, přemýšlel o tom, co řekla o té holce ... Byla tehdy tak namyšlená? Věděl, že *byla*, ale potom, co mu přede všemi dala košem, uvědomil si, že ji vlastně vůbec neznal.

Podobnou chybu už ale nikdy neudělal.

„Vyhovuje ti to takhle?“ zeptala se a vytrhla ho z myšlenek.

„Promiň, přeslechl jsem, co jsi říkala.“

Položila svoji dlaň na jeho. Jako by jím projel elektrický proud. Okamžitě odtáhla ruku a kousala si spodní ret. „Ptala jsem se, jestli budeš mít dnes odpoledne čas sejít se s kadeřníkem?“

Přikývl. Olivie si vzala věci a po chvíli odešla. Dante bezděčně přistoupil k oknu a sledoval ji, dokud mu nezmizela z dohledu. Pak si uvědomil, co dělá. Nemohl popřít, že je nádherná a sexy. On se ale do Olivie Hayesové znovu nezamiluje, a to za žádných okolností. Na to byl už dost chytrý, úspěšný a sebejistý.

DRUHÁ KAPITOLA

Olivie podala prostřednictvím sítí Paisley a Delaney informace o novém klientovi. Hlavně proto, aby se trochu rozptýlila a nemusela na Danta pořád myslet. Nečekala, že „dřevorubec“ bude tak... *svůdný*, jaksi nenápadně přitažlivý. A nechtěla si dovolit pálit za klientem. Takže si dovolila jen krátkou myšlenku na jeho pronikavě inteligentní zelené oči a dala se do práce.

Domluvila odpolední schůzku s kadeřníkem Pietrem, a to v prostorách firmy Inferno Brewing, aby se pokusil zkrotit Dantovu bujnou hřívu a vousy. Chtěla mu také koupit nějaké nové ošacení a popravdě řečeno, nevěděla, kde začít.

Samozřejmě věděla, že potřebuje jeho míry a nechá mu ušít několik obleků pro slavnostní události, ale upřímně řečeno, ten chlapík potřeboval okamžitou pomoc, takže si naplánovala nákup běžného oblečení.

Vzala telefon a napsala mu esemesku.

- *Ahoj, tady Olivie Hayesová. Potřebuju tvoje velikosti, abych mohla nakoupit nějaké věci.*

- *Hmm, jako co? Doma mám docela slušný džíný a maskáče.*

Zakoulela očima a zavolala mu.

Ozval se po prvním zazvonění. „Hele, nechci dělat potíže, ale opravdu nemám rád vyhazování peněz za oblečení.“

Sotva zaslechla jeho hlas, příjemně se zachvěla. Zavrtěla hlavou a přiměla se vrátit myšlenky k práci. Bylo jí jasné, že za svršky moc peněz neutrácí. „Chápu, ale musíme mít představu, jak by měla vypadat tvoje image. Chci jenom vyzkoušet pár možností, jakmile budeš mít upravené vlasy a vousy, abychom se pohnuli dál. Jestli chceš, projdu tvůj šatník a nějaké věci vyberu.“

Vzdychl. „Teď dopoledne na takové věci nemám čas.“

„Rozumím. Stačí, když mi dáš velikosti, já jenom přinesu pár věcí z obchodů, kde mám otevřené účty, a ty je vyzkoušíš, abychom měli jasno, co se ti bude líbit.“

„Tak jo. Mám dojem, že když jsem kývl na spolupráci, neměl bych se teď dohadovat kvůli každé maličkosti,“ zabručel.

„Usnadnilo by mi to práci. Ale chápu tě. Neprodáváš sebe, ale pivo. Jde jen o to, že... tvůj hlas si lidi oblíbili, mají dojem, že tě znají, a myslím, že tvoje marketingová ředitelka má naprostou pravdu, když toho chce využít. Takže se vynasnažím, abych ji potěšila a tebe moc neotravovala.“

„Skvělý nápad. Poskytnu ti svoji kartu, abys mohla platit nákupy.“

„Nemusíš –“

„Ale jo. Když už jsem do toho šel, tak naplno. Mimochodem, když mi budeš kupovat věci, potřeboval bych nový oblek, abych vyhověl Kiki.“

„Mám známého krejčího, zastaví se za tebou a vezme ti míry,“ řekla.

„Fajn. Musím jít, čeká mě schůzka. Kde mám být kvůli té úpravě?“

Z jeho hlasu už tušila, jak bude Dante vypadat se zastřiženými vlasy i vousy. Nejspíš jí pěkně zamotá hlavu! No tak, co to s ní dnes je? Proč ji při myšlence na toho muže napadají takové věci?

„Kiki navrhla, že by střihání mohlo proběhnout v zasedací místnosti. Přinesu nějaké oblečení a pak si je vyzkoušíš.“

„Fuj, to zní, jako bych se účastnil těch televizních proměn, které sleduje moje matka!“

„Přesně tak to je.“ Olivie už se nemohla dočkat. Stane se z něj tak sexy muž, jak si ho představuje?

„Bude to zábava.“

„O tom nepochybuj. Tak zatím, Olivie.“

„Nashle, Dante.“

Sotva zavěsila, přišla jí spousta esemesek. Z banky, kde jí umožnili přístup k jeho kartě a také od něj, poslal jí údaje o svých velikostech. Byly menší, než si myslela. Ráno měl na sobě samé plandavé oblečení. Vzala ho za slovo a vyrazila do obchodů.

Nakupování ji vždycky bavilo. A teď nevybírala věci pro muže, se kterým se setkala ráno, ale pro toho, kterého si podle jeho drsného chraplavého hlasu v poslední době vytvořila ve svých představách.

„Ahoj,“ pozdravila ji Delaney, její světlolvasá firemní společnice. Byla bohatou dědičkou a v médiích o ní psali, že práci moc nedá a raději vede nevázaný život, ale Delaney stála nohama pevně na zemi a dřela stejně tvrdě jako Olivie a Paisley. Pozdě v noci ji sice paparazzi mohli zastihnout s přáteli z jejích vrstev, ale ráno vždycky spolehlivě dorazila do práce.

„Ahoj. Co říkáš na tohle?“ nechala ji přivonět k pánskému parfému.

„Pro koho to je?“

„Pivovar Inferno Brewing.“

„Líbí se mi, ale možná raději tenhle, nemyslíš?“ sáhla po jiné, zemitější vůni.

Olivie zavřela oči a vzpomněla si, jak mezi nimi přeskočila jiskra, když se dotkla jeho ruky. Uvědomila si, že ten muž ji vzrušuje... A všechno způsobil jeho hlas.

„Perfektní, ten se mi líbí.“ Koupila parfém, vodu po holení a sprchový šampon a nechala nákup poslat do kanceláří pivovaru. „Co je nového?“

„Mám dojem, že se Malcolm poohlíží po jiném,“ řekla Delaney, když vyšly z obchodu.

„Cože? Já myslela, že tě miluje,“ podotkla Olivie, ale nebyla překvapená. Delaney v minulosti často chodila s muži, kteří ji využívali. Pokaždé naletěla lháři. Nikdy neměla vzájemně prospěšný vztah a Olivie by jí ráda nějak pomohla, ale nevěděla jak.

„Říkal to, ale začínám si myslet, že mu šlo jen o to, aby se dostal na silvestrovskou party mého otce. Víš, jak dobře si táta rozmyslí, než někoho pozve, a Malcolm rozhodně nemá nic z toho, co otec chce.“

„Až na tvou lásku,“ podotkla Olivie.

Delaney pohrdavě zasupěla a Olivie ji objala. „Promiň.“

„Ty taky. Máš čas, abychom zašly na oběd?“

Olivie pohlédla na hodinky. „Když si pospíšíme, tak by to šlo. Ve dvě musím být v Infernu.“

Když ho Olivie tehdy ve třetíku na vysoké odmítla, změnila mu život. Přestal se snažit, aby byl někým jiným než sám sebou. A také se rozhodl, že přestane lhát. Ne že by podváděl každého na potkání, ale spoustu času strávil tím, že sám sobě namlouval, jaký je. Po nezdaru s Olivií se přestal nutit být někým jiným. Takže když teď čekal na kadeřníka, přemítal, jestli by jí neměl říct, kdo je.

Bude pro ni jméno důležité? Vzpomene si vůbec?

A jde tady o něj nebo o ni? Zhluboka vydechl. Prospěje něčemu, když jí řekne, že mu tehdy na vysoké řekla pár ošklivých věcí? Jeho otec, autor sci-fi příběhů, vždycky říkal: „Chovej se tak, abys nadělal co nejméně škody.“ Čím byl Dante starší, tím víc mu ta slova dávala smysl.